

پیشنهادی برای گفت‌وگوی ملی (گفت‌وگوی مکتوب)

علیرضا داغ (باران)؛ پس از اعتراضات اخیر در کشور و رویدادهای تأسف‌بار، لزوم گفت‌وگو میان بخش‌های مختلف جامعه، برای برون‌رفت از وضعیت کنونی و حرکت در مسیر اهداف و شرایط مطلوب، ضرورت بیشتری یافته است. اما چنین گفت‌وگویی، یک فرایند است و نمی‌تواند بدون ساختار و مدت زمان مناسب خود به اجرا درآید. پیشنهاد من برای شکل‌گیری چنین گفت‌وگو- و فرایندی، ضمن تلاش برای کاهش صدمات و هزینه‌ها، با توجه به داشته‌ها و آموزه‌های فرهنگی‌مان، ضعف تشکیلات و کارکرد حزبی و تجربه‌های مختلف تاریخی که داشته‌ایم، این است:

مرحله اول؛ هر گروه و صنف غیرحکومتی، امع از هنرمندان، ورزشکاران، حقوق‌دانان، معلمان، کارگران، دانشجویان و اساتید دانشگاه‌ها و… در هر شهر، بیانیه‌ای از طرف گروه و صنف خود، صادر کند و در آن، ضمن اعلام آمادگی برای گفت‌وگوی ملی، مهم‌ترین خواسته‌های ملی و صنفی خود را به‌صورت مکتوب و با ذکر نام افراد عضو، بیان و منتشر کند و از میان خود، سه نفر را به‌عنوان نمایندهٔ انتخاب و اعلام کند.

مرحله دوم؛ با توجه به شرایط موجود (کاهش ارتباطات و قطعی یا کندی اینترنت)، پس

از صدور بیانیه‌های مرحله اول در هر شهر، از میان مجموع نمایندگان تمام گروه‌ها و اصناف، نمایندگانی که کمتر از سه نفر نباشند به‌عنوان نمایندگان شهر انتخاب و مشخص شوند. سپس با گفت‌وگو و رای‌گیری، بیانیه مشترک هر شهر، توسط این نمایندگان، مشخص، مکتوب و منتشر شود.

مرحله سوم؛ در سطح ملی، از جمع هیئت‌های نمایندگی شهرها، مجمع ملی نمایندگان تشکیل شود. مجمع ملی، خواسته‌های ملی تمام شهرها را بر اساس اولویت و اشتراکات و با رای‌گیری مشخص، تدوین و طی بیانیه‌ای منتشر کند و از میان خود، افرادی را به‌عنوان نماینده مجمع برای گفت‌وگو با نمایندگان حاکمیت مشخص کند.

توضیحات؛ هر بیانیه در هر یک از مراحل، به‌صورت مکتوب و دارای شماره، تاریخ، محل و نام گروه صادرکننده باشد و ترجیحا نسخه‌ای از آن به‌صورت الکترونیکی نگهداری شود. مرحله چهارم؛ مجمع ملی، با هدف چگونگی اجرا و دستیابی به تحقق خواسته‌های مشترک ملی با همدیگر گفت‌وگو کنند و از طرف دیگر، نمایندگان این مجمع، با نمایندگانی از دولت‌مردان که حاضر به گفت‌وگو باشند اقدام به گفت‌وگو کنند و نتایج گفت‌وگو‌ها

مکتوب و منتشر شود. ترجیح این است که این نمایندگان نتیجه گفت‌وگوهای خود با نماینده دولت را، برای تصمیم‌گیری نهایی به مجمع ملی ارجاع دهد.

با توجه به تجربه‌هایی که داریم به نظرم لازم است هر بیانیه‌ای در هر مرحله، شامل خواسته‌های ملی در این موضوعات باشد:
۱- سیاست داخلی
۲- سیاست خارجی
۳- انتخابات
۴- قوانین مورد نظر
۵- زندانیان سیاسی
و…
ترجیحا در هر یک از این موضوعات، هم اقدام با سیاستی که مطلوب است و باید انجام شود و هم اقدام و سیاستی که ناخواستی است و باید کنار گذاشته شود، مشخص بیان شود. ارزش‌ها و مزایای صدور چنین بیانیه‌هایی و روندی که پیشنهاد شد، به نظر من عبارت‌اند از:
۱- تقویت و ارتقای فضای گفت‌وگوی اجتماعی بر مبنای خواسته‌های مشخص و مشترک،
۲- افزایش انسجام اجتماعی در بخش‌های مختلف جامعه با افزایش همکاری و فرایندسازی و با کاستن از موانع درونی و بیرونی گفت‌وگو، ازجمله این ادعاها یا تصورات که جامعه کنونی خواسته‌های مشترک و مهمی ندارد، یا توان همکاری و همگرایی و چندانی ندارد،
۳- پرهیز از سکون یا رفتارهای نامناسب و کاستن از هزینه‌ها و صدمات قابل اجتناب،
۴- کمک به

امید علی مسعودی در گفت‌وگو با «شرق»:

تبرئه‌شدن ۲ خبرنگار به نفع مطبوعات است

سال‌های ۱۳۲۰، ۱۳۲۲، شروع پیروزی انقلاب اما متأسفانه بعدها مطبوعات ما به دعواهای سطح پایین راه پیدا کردند. اگر مطبوعاتمان هم وظایف خود را حفظ کنند و منتقدان هم شرایط انتقاد را حفظ کنند، فکر می‌کنم که ما

روزنامه‌نگاران بسیار برجسته‌ای داریم.

♦ **اینکه در این سال‌ها رسانه‌های ما نتوانستند رسالت خود را حفظ کنند، به فشارهای سیاسی و محدودیت قانون مطبوعات باز نمی‌گردد؟**

نه، چون قانون مطبوعات، فشاری ایجاد نمی‌کند، ما نتوانستیم از فرصت‌هایی که پیش می‌آید، به‌دستی استفاده کنیم. مثلا مطبوعات ما دائم درحال نوشتن مطالب سیاسی است، درحالی‌که امسال با وجود خشک‌سالی، قطعی برق خیلی کم بود اما هیچ روزنامه‌نگاری به این مطلب نپرداخت. روزنامه‌نگار فقط نباید ابعاد منفی یک جامعه را بررسی کند. وظیفه دارد که همه موارد و همه موضوعات را پوشش دهد. از طرفی هم نهادها نسبت به انجام کارشان احساس تردید دارند؛ وگرنه اگر یک روزنامه‌نگار کار خودش را درست انجام دهد، در دادگاه هم هیئت منصفه طبق قانون مطبوعات می‌تواند از او دفاع کند. معمولا مجازات‌هایی هم

شرق؛ چرا یک رسانه مرجع می‌شود؟ سؤالی که بخش بزرگی از جواب آن در گرو نگاه مخاطب است. رسانه‌هایی که بتوانند خوراک مخاطبان‌شان را تأمین کنند، در آستانه توجه قرار می‌گیرند، این خوراک چندان چیز عجیبی نیست. هرچقدر پاسخ به سؤال مخاطبان سریع، دقیق و صادقانه باشد، یک رسانه را در وضعیت مرجع‌شدن قرار می‌دهد، رقابت دائمی که می‌تواند سبب حفظ یا حذف یک رسانه شود؛ اما این رقابت باید عادلانه باشد، در وضعیتی که رسانه‌های حرفه‌ای نمی‌توانند روایتگر یک بزنگاه باشند، نشان مرجع‌بودن به سببه رسانه دیگری می‌نشیند؛ حتی اگر وقتی در یک بزنگاه رسانه‌هایی که قرار است سرعت و صداقت را چاشنی خبر و گزارش خود کنند، محدود می‌شوند و اگر آن محافظه‌کاری دائمی را کنار بگذارند، ممکن است در مرجعیت قرار بگیرند اما احتمالا با یک سری از مسائل مواجه می‌شوند که در صورت تبرئه‌شدن از آن اتهام‌ها می‌توانند مرجعیت رسانه‌های داخلی را کمابیش حفظ کنند. امیدعلی مسعودی، دانشیار علوم ارتباطات دانشکده فرهنگ و ارتباطات، درباره این موضوع به گفت‌وگوپرداختیم که در ادامه می‌خوانید.

دیده‌اند، تا چه اندازه از نیاز کار روزنامه‌نگاری را برطرف می‌کند؟ اگر ما آموزش را با نظارت وزارت امور خارجه یا نهادهای مردمی برقرار کنیم، این مشکلات ایجاد نمی‌شود. خبرنگاران ما باید در حین خدمت آموزش ببینند. در دوره‌ای که آقای روحانی رئیس‌جمهوربودند، یکی از کارهایی که انجام دادند، این بود که روابطعمومی تمام استانداری‌ها را حذف کردند، عملیات ترویجی که در شاه‌چراغ رخ داد، یک روابطعمومی حضور نداشت که این اخبار را به‌دستی به ما منتقل کند. این موارد از مشکلات حوزه روزنامه‌نگاری ما است.

♦ **بیانیه اخیری که منتشر شد، مقداری خبرنگاران را محدود می‌کند، با ایجاد این محدودیت ما مرجعیت را به رسانه‌های بیگانه نمی‌دهیم و باعث نمی‌شود که مرجعیت از رسانه‌های داخلی ما گرفته شود؟**

مدت‌ها بود که من روزنامه نمی‌خواندم و رسانه‌ها را دنبال نمی‌کردم؛ اما درحال‌حاضر رسانه‌های ما یک سری مطالب جدی می‌نویسند و گزارش‌هایی را ارائه می‌دهند که کارشناسانه است. چپ و راست بودن آنها هم فرقی نمی‌کند. در بحران‌هایی که مطبوعات ما آزاد بودند، مثل

♦ **خبرنگاران طبق قانون مطبوعات عمل می‌کنند؟ من معتقدم که رفتار و کردار خبرنگاران باید مطابق با قانون مطبوعات و آیین‌نامه آن باشد، بالاخره در مطبوعات ما یک بخش نظارت بر مطبوعات وجود دارد که معمولا این هیئت بر تخلفات رسانه‌ها رسیدگی می‌کند؛ بنابراین اگر بخواهد محدودیت‌هایی ایجاد شود، ما محدودیت‌هایی در شرایط خاص مثل مسائل امنیت ملی یا حریم خصوصی داریم و طبعاً نظارت هیئت نظارت بر مطبوعات که از جاهای مختلف حتی از قوه قضائیه صورت می‌گیرد، می‌تواند به اینکه محدودیت‌های غیرقانونی ایجاد نشود، کمک کند.**

یک سری وظایف برای خبرنگار تعیین شده و زمانی که یک رویداد رخ می‌دهد، وظیفه خبرنگار تهیه و پوشش گزارش و وظیفه عکاس تهیه عکس است، اگر همه چیز به این موضوع ختم شود که این افراد در خارج از کشور آموزش دیده‌اند، باعث زیر سؤال‌رفتن حرفه روزنامه‌نگاری نمی‌شود؟ چون این موارد ساده‌ترین اتفاقاتی است که یک روزنامه‌نگار باید انجام دهد. مشکلی که ما داریم این است که در داخل کشور باید شرایط آموزش به همکاران‌مان را فراهم کنیم. متأسفانه در دوره دولت قبل، مرکز آموزش رسانه و مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه روشش تغییر کرده است. نه بودجه‌ای آن به تعلق گرفت و نه کتاب آموزشی‌ای به چاپ رساند. این در حالی است که تحولات زیادی در عرصه مطبوعات، خبرگزاری‌ها و رادیو تلویزیون‌ها رخ می‌دهد. وظیفه این مرکز این است که آموزش‌های به‌روز را برای خبرنگاران، سردبیران و مدیران مسئول برپا کند. سال‌ها بود که این مرکز در کنار دانشگاه‌ها و دانشکده‌های ارتباطات، یکی از مراکز مهم آموزش روزنامه‌نگاری بود، البته قول داده شده که دوره‌های پیشرفته‌ای برای آموزش خبرنگاران برگزار کند تا نیازی نباشد که خبرنگاران ما با هزینه سنگین این دوره‌ها را بگذرانند.

♦ **درحال حاضر به تعدادی از روزنامه‌نگاران این اتهام وارد شده که شما اگر عکس و گزارشی از یک رویداد تهیه کرده‌اید، در خارج ازکشور آموزش دیدید، مگر این موارد چیزهای ساده‌ای نیست که یک خبرنگار باید آن را اعمال کند؟**

ما درحال‌حاضر نمی‌توانیم قضاوت کنیم؛ چون نمی‌دانیم آن آموزش‌هایی که همکاران ما در خارج از کشور

♦ **جدول ۴۳۵۸ • طراح: بیژن گورانی**

افقی:

۱-کال- رسیدگی به دعوی توسط قاضی- تصویر
۲-از خواهران پروتبه- سخنان بی‌پایه و اساس- تفسیرکردن
۳-سرانبنده مجموعه شعر دشنه در دیس- معطر- یک پای ثابت سالاد
۴-صبور- اندیشمندان- نام آذری
۵-از زیبایی‌های آسمان- جنگ و پیکار- پاره و جدا کردن
۶-کوزه آب- مطالعه اجمالی- آماس
۷-پیش‌شماره تلفن- بخش مراقبت‌های ویژه
بیمارستان- سهل‌انگاری
۸-نهایت آرزو- گردش در میان باغ- آغشته به رنگ
۹-از حاوربون- جانوری که دمای بدنش تابع دمای محیط باشد- آینهی مبتنی بر تعالیم بودا
۱۰-پرشان- لشکر مخلص خداست- چراغ نفت‌سوز قدیمی
۱۱-سرشت و نهاد- اشاره به نزدیک- رفیق مشهدی
۱۲-درخت انگور- پروتئین گیاهی- بیبزار
۱۳-لطافت- زبان عربی- همیشگی
۱۴-نخست‌وزیری- شاه پیدشادی- سراب دیدنی
کنگاور
۱۵-حیله- پزشکی که دوره تخصصی را می‌گذراند- حبه ترش انگور

عمودی:

۱-صیحانه‌نخورده- خدمتکار زن- انصاف
دارد
۲-ضمیر متکلم وحده- کنایه از بی چیز و گرسنه‌بودن است
۳-بینش- هرکه شد ... دل در حرم یار بماند- اولین قوم ایرانی
۴-رهرو- رویدن- آسان
۵-خیالپاف- سایبان چشم- نشانه صفت تفضیلی
۶-بله روسی- دیروقت شب- ستاره‌های روشن در نیمکره جنوبی آسمان
۷-به زور کسی را به کاری واداشتن- بی‌امتنا به قید و بندها- معروف
۸-موجود خیالی- از انواع غذاهای بلوچی ایرانی- طولانی‌ترین

سال‌های ۱۳۲۰، ۱۳۲۲، شروع پیروزی انقلاب اما متأسفانه

بعدها مطبوعات ما به دعواهای سطح پایین راه پیدا کردند. اگر مطبوعاتمان هم وظایف خود را حفظ کنند و منتقدان هم شرایط انتقاد را حفظ کنند، فکر می‌کنم که ما

روزنامه‌نگاران بسیار برجسته‌ای داریم.

♦ **اینکه در این سال‌ها رسانه‌های ما نتوانستند رسالت خود را حفظ کنند، به فشارهای سیاسی و محدودیت قانون مطبوعات باز نمی‌گردد؟**

نه، چون قانون مطبوعات، فشاری ایجاد نمی‌کند، ما نتوانستیم از فرصت‌هایی که پیش می‌آید، به‌دستی استفاده کنیم. مثلا مطبوعات ما دائم درحال نوشتن مطالب سیاسی است، درحالی‌که امسال با وجود خشک‌سالی، قطعی برق خیلی کم بود اما هیچ روزنامه‌نگاری به این مطلب نپرداخت. روزنامه‌نگار فقط نباید ابعاد منفی یک جامعه را بررسی کند. وظیفه دارد که همه موارد و همه موضوعات را پوشش دهد. از طرفی هم نهادها نسبت به انجام کارشان احساس تردید دارند؛ وگرنه اگر یک روزنامه‌نگار کار خودش را درست انجام دهد، در دادگاه هم هیئت منصفه طبق قانون مطبوعات می‌تواند از او دفاع کند. معمولا مجازات‌هایی هم

که در حوزه مطبوعات رخ می‌دهد، چندان بازدارنده نیست. به‌تازگی هم خبرنگاری نداشتیم که برای درست انجام‌دادن وظیفه و صداقت دچار مشکل شده باشد.

♦ **واقعا موردی نداشتیم؟**

به‌حال ممکن است مشکلی پیش بیاید، این مسئله یک اتهام است. این دوستانی که به‌تازگی دچار مشکل شدند، هنوز محکوم نشده‌اند. به امید خدا در دادگاه از خودشان دفاع می‌کنند و مشکلی هم برای‌شان پیش نمی‌آید. این افراد باید در دادگاه از حرفه خودشان دفاع کنند و اگر هم اتهامی وجود دارد، باید به‌صورت مستند از آن دفاع کنند. من نمی‌پسندم که خیلی راحت به افراد اتهام وارد شود و بعد از واردکردن اتهام جایگاه این موضوع را وارد مطبوعات کنیم. ترجیح می‌دهم در دادگاه وکلای خوبی مثل آقای کامبیز نوروزی و نعمت احمدی داشته باشیم تا این دوستان بتوانند یک دادخواست خوب ارائه دهند؛ چون دفاع از این دو خبرنگار در صورت تبرئه‌شدن به نفع مطبوعات ماست، اگر هم محکوم شوند، کل مطبوعات ما زیر سؤال می‌روند. البته مطمئنم که اتفاقی رخ نمی‌دهد؛ چون خبرنگاران ما بسیار حرفه‌ای هستند و هرکدام از آنها به‌تنهایی می‌توانند

ایجاد ساختارهای نمایندگی و دموکراتیک برای خواسته‌ها و اهداف اجتماعی،
۵- ایجاد فرصت تازه‌ای برای دولت‌مردان به‌منظور تأمل بیشتر و برخورد مناسب‌تر با خواسته‌های جامعه و
۶- مکتوب و قابل استناد شدن خواسته‌های ملی که ضمن پیشگیری از فراموشی آنها، به تلاش برای تحقق آنها و نیز ارتقای آنها در آینده (درصورت لزوم) یاری می‌رساند.
شاید لازم به گفتن نباشد که مخاطب این متن، همه افراد و گروه‌های جامعه با هر میزان از تجربه و مهارت کار اجتماعی هستند و به همین دلیل برخی مطالب را با جزئیات توضیح داده‌ام تا روند و شیوه‌ای مشترک و قابل استناد توسط همه علاقه‌مندان به گفت‌وگو در پیش گرفته شود. در پایان، با ابراز همدردی مجدد با دیگر هم‌میهنان، به‌خاطر کشته‌شدگان اعتراض‌های اخیر و آرزوی سلامتی برای آسیب‌دیدگان، امیدوارم همگی ما، با وجود احساس غم یا خشمی که این روزها داریم، بتوانیم در یک روند گفت‌وگوی ملی که نیازمند هم‌اندیشی، درایت، بخشش و شجاعت است، مشارکت کنیم و این پیشنهاد، مورد توجه و استقبال مردم و دولت‌مردان قرار گیرد و شاهد نتایج و ثمرات آغاز و تداوم چنین گفت‌وگویی باشیم.

گزارش

گزارش خبرگزاری قوه قضائیه، میزان از وضعیت حضور وکلای محمد قبادلو در دادگاه

شرق: ۱۱ روز پیش اولین دادگاه رسیدگی به اتهامات بازداشت‌شدگان اعتراضات اخیر به ریاست قاضی صلواتی برگزار شد. متهم این دادگاه محمد قبادلو بود و طبق گزارش‌ها «امیر رئیسیان» که وکیل تعیینی متهم بود، اجازه حضور در دادگاه برای دفاع را نیافت. خبرگزاری میزان به‌تازگی گزارشی از این دادگاه منتشر کرده که نکات درخور توجهی دارد. میزان نوشته قبادلو متهم به افساد فی‌الارض از طریق اقدام گسترده علیه مأموران موتور نیروی انتظامی با اصابت خودروی سواری پیکان سفیدرنگ شده است که بنا بر گفته این رسانه، اقدام وی منجر به شهادت استوار فرید گرم‌پورحسونسوند و مجروح شدن پنج مأمور دیگر پلیس شده است. در گزارش میزان اشاره‌ای هم به حضور وکلای قبادلو شده که در ادامه عینا گزارش خبرگزاری قوه قضائیه را می‌خوانیم:

با توجه به اینکه اتهامات قبادلو مبنی بر قتل عمد، ایراد صدمه عمدی منجر به شکستگی نسبت به سایر شکات، اقدام به قتل عمدی سایر شکات که زنده مانده بودند، از طریق برخورد با خودرو و تخریب وسایل نقلیه ناچا در دادگاه کیفری یک رسیدگی می‌شود، وکلایی که خانواده وی انتخاب کردند، در جریان این پرونده حضور دارند و می‌توانند طبق قانون از موکل خود دفاع کنند. نکته مهم این است که بحث قصاص متهم هم در همین دادگاه مطرح و مورد پیگیری است.

طبق قانون و در آغاز تحقیقات مقدماتی، قاضی پرونده به محمد قبادلو اعلام می‌کند که توانایی اخذ وکیل دارد یا خیر؟

قبادلو مدعی می‌شود که توانایی اخذ وکیل ندارد و خطاب به قاضی بیان می‌کند قوه قضائیه برای وی وکیل انتخاب کند. قاضی هم طی مکاتبات موجود طبق تبصره ماده ۱۹۰ از مرکز مشاوران قوه قضائیه برای قبادلو درخواست وکیل می‌کند. در این مرحله خانواده محمد قبادلو دو وکیل (مهدخت دامغان‌پور و امیر رئیسیان) را برای پرونده وی معرفی می‌کنند. با توجه به ابعاد امنیتی این پرونده و اجرای تبصره ماده ۴۸ (انتخاب وکلای مورد تأیید رئیس قوه قضائیه) وکلای معرفی‌شده توسط خانواده قبادلو، صلاحیت دفاع از وی در پرونده افساد فی‌الارض را که در دادگاه انقلاب رسیدگی می‌شود، ندارند اما حضور آنها در پرونده کیفری محمد قبادلو مانعی ندارد و وکلای تعیینی می‌توانند از اتهامات انتصابی وی در دادگاه کیفری یک دفاع کنند. در آخرین جلسه دفاع مربوط به پرونده کیفری محمد قبادلو در دادسرا، هر دو وکیل انتخابی (مهدخت دامغان‌پور و امیر رئیسیان) حضور داشتند. در این جلسه که حدود سه ساعت طول کشید، وکیل رئیسیان مدعی شد که موکل وی دچار بیماری دوقطبی است و تعادل روانی ندارد و در زمان حرکت به سمت مأموران از خود اراده‌ای نداشته است. پس از صحبت‌های وکیل، بازپرس پرونده در حضور وکلا از متهم درباره بیماری روانی و دوقطبی سؤال می‌پرسد. محمد قبادلو اعلام می‌کند سال ۹۴ متوجه بیماری خود شده اما بیش از این در بیمارستانی برای درمان بستری نبوده است. فقط گهگاهی به پزشک مراجعه می‌کرده است و آخرین درگیری یا نزاع وی هم برمی‌گردد به سال اول دبیرستان.

۴	۸				۵
		۶	۹	۷	
۷					۱
	۶	۷	۱		۲
۹	۱	۴	۵	۸	
۳					۶
	۹	۴	۱		۷
۸	۹				۷

♦ **سودوکو سخت ۳۳۵۴**

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

♦ **سودوکو ساده ۳۳۵۴**

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۵	۶	۷	۸	۹	۱	۲	۳	۴
۸	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۲	۶	۸	۱	۵	۴	۳	۷	۹
۱	۹	۷	۳	۶	۵	۸	۴	۲
۳	۴	۵	۷	۸	۲	۶	۱	۹
۵	۸	۶	۱	۷	۹	۲	۳	۴
۷	۳	۴	۵	۶	۱	۲	۸	۹
۳	۹	۱	۸	۲	۷	۶	۵	۴

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۸	۳	۴	۵	۶	۷	۱	۹	۲
۶	۹	۷	۲	۸	۱	۴	۳	۵
۱	۶	۹	۳	۴	۵	۲	۸	۷
۳	۴	۵	۷	۸	۲	۶	۱	۹
۵	۸	۶	۱	۷	۹	۲	۳	۴
۷	۳	۴	۵	۶	۱	۲	۸	۹
۳	۹	۱	۸	۲	۷	۶	۵	۴
۲	۶	۸	۱	۵	۴	۳	۷	۹

♦ **حل جدول ۴۳۵۷**

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴											